

Wördsamt  
Ähre = Minne /

Öfwer  
Ehen fordom

Ährevördige och Högwällärde/  
nu i Himmelen Salige Herren /

**Der JOANNES  
JERLER,**

Mycket berömmelige / waksamme och nit-  
älskande Kyrkioherde wthi Forsäkers För-  
samling i Gestrikeland /

Ää

Des andelösa Lekamen

Uthi

En Förnam och Hederwärd Forsamlingz  
närward / til sitt hwilorum ther sammastädes / den  
25 September Ähr 1716 / Christ-anständelig  
gen beledsagades /

Wälment lemnat  
af

---

Tryckt i Upsala Ähr 1720.



1750

JOHANNES

1750

JOHANNES

JOHANNES

JERLER

JOHANNES

1750

JOHANNES

JOHANNES

1750



**H**är ligger nu en Man af dödsens macht kullagen/  
En JERLER, lär Gudz wån/ och han är från öf-  
tagen!

Hans hydda slogz omkull/ förr än wij tänka kund'  
Hans ögon skulle få så snart den sista blund.

Från werldsens brusand' ström/ från oro/ sorg och jänmer  
Från fruchtan/ buller/ gny och hwad öf mera klämmer/  
Han i en salig stund af Gudz behag sig wändt/  
Och til Gudz Barnas tabl i himla frögden ländt.

Han war en HErrans Präst/ och dygdens Bild för andraz  
På hwilkens döda mull ej nå'n med skäl kan klandra;  
Men på hans jord och graf bör skrifwas thesse ord:  
Han huld och trogen war Gudz dyrt förlöste Hiord.

Han HErrans rena ord med brinnad' iswer lärde/  
Och Fären/ Christi Fär/ med bästa kärnan närde:  
Han war den Läraren/ som alla med en mun/  
Först lemna ewigt lof/ sen förja margelund.

Med swaga wiste han i rättan tid at tala:  
The trötta mycket wäl med Andans ord hugswala:  
Ut af hans lifswa mun flöt lifzens ord och tröst/  
Som wächte himmelst frögd vti Gudz Barnas bröst.

Hos then hårdhiertad war/ han plögde bättringz sårar;  
Han Ordet watnade med många tusend' tårar;  
Med wåta kinder stod han på det helga rum;  
Men lärde med stor uijt/ war aldrig tyst och stum.

Gud therför nådigt säg på honom af thet höga;  
Han war then haltas foot/ han war then blindas öga;  
Af kärlek reen til Gud hans siäl och sinne brann/  
Af ömkan hiertat brast emot hwar fattig man.

Men



Men när han framgent såg all ondskan / synder snöda /  
Så ymnogt gå i swang / tilta och öfwerflöda /  
Tå bad han i sin själ och sade / Jesu from!  
Tag nu tin tienare / ach Jesu! Jesu kom!

Ty låt och honom Gud den stora nåden niuta /  
Sitt lefnadz lopp i frid och rolighet få sluta.  
Tå tiden swårast war / tog Herren honom hän /  
Och gaf en salig roo hos sig i himmelen.

Wål tig! som nu en gäst är hos tin Jesum worden;  
We of som ännu bo på hafwet och på jorden.  
Wål tig som gått tin wäg / och blifwit lamens Brud;  
We of som synda än mot Herrans ord och bud.

Wål tig som ståda får the helga himla liusen;  
Men wij här ännu bo i mörka trådoms hujen;  
Wål tig som taget in thet sälla Canans land  
Men wi här fångslas af förgångighetens band.

Wål tig som mättas nu af lifsens trä thet stöna;  
We of som uppå frid och bröd stor brist måst röna.  
Wål tig Gudz låra Wån / si / Himlen är nu tin;  
Wål tig som redan är til Jesum kommen in.

Så far nu ewigt wål / tu hederwårde Herde /  
Som of med himmelskt bröd så oförfalstat närde.  
Wål tig! ja ewigt wål! som sådan sällhet händt /  
Tin förra tåreflod i liussta Nectar wändt.

Si här tin segerlön / si här tin Angla-prydna  
Mång tusend falt belönt / tin troo titt hopp tin lydna.  
Bland Lärarens taal se wi tin stierne stå  
Gud låt of alle sidst then nåd och glädie få.

JOHANNES HEDSTRÖM.



Stockholms  
universitet

**Denna digitala kopia är tillgängliggjord av Stockholms universitetsbibliotek. Upphovsrätten har upphört. Får användas i enlighet med gällande lagstiftning.**

**This digital copy is provided by Stockholm University Library. Its copyright has expired. May be used according to current laws.**

***Hedström, Johannes***

**Wördsamt ähre-minne, öfwer then fordom  
ährewördige och högwällärde, nu i himmelen salige  
herren herr Joannes Jerler, mycket berömmelige,  
waksamme och nitälskande kyrkioherde uthi  
Torsäkers församling i Gestrikeland, tå des andelösa  
lekamen uthi en förnäm och hederwärd församlingz  
närwaro, til sitt hwilorum ther sammastädes, den 25  
september åhr 1716, Christ-anständeligen  
beledsagades, wälment lemnat af.**

**1716**

**Stockholms Universitetsbibliotek (ägare/owner)**